

Socialdemokratiet har fra starten argumenteret for en samlet aftale, der forlænger bevillingen og sikrer en højere statslig andel af gevinsterne. Socialdemokratiets kritikpunkter knytter sig primært til kompensationsbestemmelsen.

Aftalen vil uden tvivl medføre et større statsligt provenu frem til 2012 end en fortsættelse af det eksisterende regelsæt. Den hidtidige eneretsbevilling til A. P. Møller – Mærsk A/S udløber den 8. juli 2012. Eneretsbevillingen er med aftalen forlænget med 30 år frem til 8. juli 2042.

Socialdemokratiet er tilhænger af en aftaleløsning med bevillingshaveren, hvis den kan sikre staten en andel af værdien af olie- og gasforekomsterne i Danmarks undergrund, som afspejler, at undergrunden tilhører den danske befolkning. Socialdemokratiet har også været indstillet på at forlænge koncessionen som et led i en samlet aftaleløsning.

I de kontakter, der har været mellem Socialdemokratiet og regeringen under forhandlingsforløbet, har vi således tilsluttet os en aftaleløsning, såfremt der kunne nås et tilfredsstillende resultat. Alle kontakter har været mundtlige, og uden at der på noget tidspunkt er udleveret materiale, som kunne danne baggrund for en substansmæssig vurdering af forhandlingernes indhold.

Desværre har regeringen valgt at afslutte forhandlingerne med indgåelse af en egentlig aftale, hvor Folketinget enten skal tilslutte sig aftalen i dens helhed eller forkaste hele aftalen.

Socialdemokratiets vurdering af aftalen er – efter en nøje gennemgang med et stort antal spørgsmål i Folketingets Energipolitiske Udvalg og Folketingets Skatteudvalg:

- Arkitekturen og opbygningen af regelsættet for kulbrinteindvindingen er i sit hovedindhold tilfredsstillende og følger de hovedretningslinjer, som var anbefalet af Socialdemokratiet. Dog havde vi ønsket en aftale med virkning allerede fra indkomståret 2003.
- Det er tilfredsstillende, at staten allerede fra starten opnår en 20 pct.-andel af overskuddet.
- Det er tilfredsstillende, at kulbrintefradraget nedsættes fra 250 pct. til 30 pct.
- De aftalte overgangsordninger forekommer meget gunstige for DUC.
- En fast kulbrinteskatteprocent på 52 forekommer meget gunstig ved store indvindinger. Ingen kan med nogen sikkerhed forudsige udviklingen frem til 2042.

- Det er utilfredsstillende, at staten ikke indgår på lige fod som bevillingshaver med 20 pct. som i øvrige danske koncessioner.
- Det er endvidere utilfredsstillende, at staten først bliver medejer af DUC fra 2012 med de rettigheder og muligheder, som et medejerskab giver i forhold til en overskudsdelingsordning.
- Det er utilfredsstillende, at rørledningsafgiften reelt afskaffes allerede fra 2004, hvor den fuldt ud kan modregnes i kulbrinteskatten.

Aftalens hovedproblem

Bortset fra ovennævnte elementer i aftalen er der to forhold, som er helt afgørende:

For det første

Det har været umuligt under udvalgsbehandlingen at skabe sig et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere de samlede konsekvenser af aftalen mellem regeringen og A. P. Møller – Mærsk A/S.

Det er ikke en opfattelse, som vi står alene med. Vismændene har i deres seneste rapport fra november 2003 udtalt:

»Det er imidlertid uafklaret, om aftalen indebærer en balanceret deling af det økonomiske overskud af olie- og gasreserverne mellem A. P. Møller – Mærsk A/S og samfundet. I princippet tilhører ressourcerne samfundet, og olieselskabet skal have en normal aflønning af den investerede kapital inklusive en risikopræmie i tilknytning til udnyttelse af rettighederne. *De oplysninger, der er offentliggjort i forbindelse med indgåelse af aftalen, gør det ikke muligt at vurdere, om dette er tilfældet i den indgåede aftale.*« (Socialdemokratiets fremhævnings).

Regeringen har nægtet at give Folketinget de nødvendige økonomiske baggrundsoplysninger, så uafhængige eksperter kan vurdere de økonomiske konsekvenser af aftalen.

Regeringspartierne og Dansk Folkeparti har ligeledes – og helt usædvanligt – nægtet at holde en høring i Folketinget om de økonomiske konsekvenser af aftalen, hvor uafhængige eksperter kunne give deres vurdering af aftalen.

På den baggrund har det bl.a. været umuligt at gennemskue, om de forudsætninger og de sammenligningsscenarier, som regeringen bygger hele sin argumentation på, er realistiske og giver et retvisende billede af aftalen.